

Sygn. akt **XXVII Ca 1957/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Iwona Grzegorzewska
-----------------	-----------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2020 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. R. i J. B. (1)**

przeciwko (...) **spółce akcyjnej w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od pkt. I, II i IV wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 31 marca 2019 r., sygn. akt I C 4395/18

1. oddała apelację;

2. zasądza od (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz A. R. i J. B. (1) kwoty po 450,00 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt XXVII Ca 1957/19

UZASADNIENIE

Z uwagi na to, że niniejsza sprawa podlegała rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym i Sąd odwoławczy nie przeprowadził postępowania dowodowego, stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. ograniczono uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Rozpoznając sprawę w granicach zaskarżenia Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie jest zasadna. Wyrok Sądu Rejonowego odpowiada prawu, a Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne i zgodnie z art. 382 k.p.c. przyjmuje je za własne.

Pozwem z dnia 8 października 2018 r. A. R. oraz J. B. (2) wnieśli o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 600 euro wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od 16 października 2017 r. tytułem odszkodowania, o którym mowa w Rozporządzeniu WE nr 261/2004

Pozwany zarzucił naruszenie prawa materialnego, tj art.5 ust. 1 lit. C) ppkt iii) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające

rozporządzenie (EWG) nr 295/91 wskazując, iż nadzwyczajna okoliczność powstała w związku z nagłą hospitalizacją kapitana bezpośrednio przed rejsem, wskazującej na zawał serca, która miała miejsce poza portem bazowym pozwanej oraz dokonanie dowolnej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie i pominięcie dokumentów przedstawiających potwierdzenie hospitalizacji.

Wskazać należy, że strona pozwana wnosząc apelację nie podniosła żadnych argumentów mogących wzruszyć orzeczenie Sądu pierwszej instancji.

Bezsporne było, że zmiana w planie poprzedzającego lotu spowodowała brak możliwości terminowej realizacji lotu powodów. Kwestią sporną w niniejszej sprawie było to, czy opóźnienie lotu poprzedzającego lot powodów, stanowiło nadzwyczajną okoliczność wyłączającą obowiązek pozwanej wypłaty odszkodowania, a także czy pozwany wykazał, że niedyspozycja kapitana wymagała hospitalizacji.

Jak wynika z treści wyroków TSUE: z dnia 22 grudnia 2008 r., C 549/07; z dnia 31 stycznia 2013 r., C 12/11; z dnia 17 września 2015 r., C 257/14 za nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 można uznać zdarzenia, które ze względu na swój charakter lub swoje źródło nie wpisują się w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie pozwalają na skuteczne nad nim panowanie. Przewoźnik jako profesjonalista w obsłudze lotów pasażerskich jest zobowiązany do podjęcia wszelkich środków, które pozwolą na przewidzenie, uniknięcie bądź wyeliminowanie sytuacji mogących wpłynąć na nienależyte wykonanie usługi przewozu. Zawodowy charakter przedmiotowych usług należy wiązać również z posiadaniem odpowiednich procedur na wypadek pojawienia się przeszkód np. związanych z obsadą załogi lotu. Przewoźnik powinien więc uwzględnić określoną rezerwę czasu, pozwalającą również, w miarę możliwości, na terminowe wykonanie następnych rejsów po przewyciężeniu niespodziewanych zdarzeń dotyczących poprzednich lotów. Okoliczności związane z lotem poprzedzającym nie mieszczą się w grupie nadzwyczajnych okoliczności dotyczących lotów następujących po nim. Innymi słowy nie stanowią już nadzwyczajnej okoliczności, lecz są elementem prowadzenia działalności gospodarczej i wiążą się ze znanym przedsiębiorcom przewozowym ryzykiem. Dodać należy, że prawidłowa organizacja pracy u zawodowego przewoźnika powinna uwzględniać ryzyko niedyspozycji pojedynczych członków załogi. Jest to normalne ryzyko i może w pewnych okolicznościach wpłynąć, w sposób nadzwyczajny jedynie na ten, konkretny lot. Zapewnienie obsady i zastępstwa, gotowego do pełnienia swoich obowiązków mieści się w zakresie zobowiązań pozwanego i jest to okoliczność, na którą przewoźnik ma wpływ. Nieobecność kapitana poprzedniego lotu związana z jego zasłabnięciem nie stanowi więc okoliczności egzoneracyjnej, której nie dało się w żaden sposób przewidzieć, a zwłaszcza której skutkiem dla operacji lotniczej nie dało się zapobiec. Choroba członków załogi jako nadzwyczajnej okoliczności była również przedmiotem rozważań Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. W wyroku z dnia 5 września 2013 roku (sygn. VII SA/Wa 2957/12) wskazano, że opóźnienie lotu spowodowane nieobecnością kapitana lotu należy do przyczyn związanych z organizacją i funkcjonowaniem przewoźnika lotniczego jako przedsiębiorstwa. Przewoźnika obciąża ryzyko negatywnych konsekwencji, jakie niesie za sobą nieobecność pracownika w ramach tzw. „ryzyka pracodawcy”. Opóźnienie lotu spowodowane nieobecnością kapitana lotu związaną z jego chorobą należy do przyczyn związanych z organizacją i funkcjonowaniem przewoźnika lotniczego jako przedsiębiorstwa. Organizacja pracy personelu lotniczego, w tym także organizacja zastępstwa na wypadek nieobecności w pracy, należy do okoliczności ściśle zależnych od przewoźnika lotniczego. Nie można uznać za nadzwyczajną okoliczność chorobę jednego członka załogi, nie jest to bowiem zdarzenie zewnętrzne, niezależne od przewoźnika, któremu przewoźnik nie może zapobiec poprzez podjęcie odpowiednich racjonalnych środków i którego nie da się w żaden sposób przewidzieć. Przewoźnik lotniczy na etapie planowania lotów powinien był zorganizować pracę załóg lotniczych w taki sposób, aby choroba jednego pracownika nie wpływała negatywnie na połączenia lotnicze. Zdaniem Sądu II instancji nie zaistniały w sprawie niniejszej okoliczności zwalniające przewoźnika z obowiązku zorganizowania zastępstwa za nieobecnego pilota lotu. Przyczyny opóźnienia lotu nie można zatem uznać za okoliczność nadzwyczajną, zwalniającą pozwanego od odpowiedzialności odszkodowawczej.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Sąd Rejonowy ocenił, że pozwany jemu nie sprostął i nie przedstawił dowodów potwierdzających fakt, iż do opóźnienia lotu doszło z przyczyn nadzwyczajnych, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia racjonalnych

środków. Jeśli tylko z materiału dowodowego wynika, że sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, a zatem, jak podkreśla się w orzecznictwie, z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów i mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności. W niniejszej sprawie ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd Rejonowy mieści się w granicach przysługującej sądowi swobody, znajduje logiczne uzasadnienie i zakotwiczenie w powołanym przez Sąd I instancji materiale.

Biorąc powyższe pod uwagę na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalono, jako całkowicie bezzasadną.

Orzekając o kosztach na podstawie art. 98 § 1 i 3 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy obciążył pozwaną, jako stronę przegrywającą w instancji odwoławczej, obowiązkiem zwrotu przeciwnikowi kosztów postępowania apelacyjnego w postaci wynagrodzenia pełnomocnika powódki w wysokości ustalonej zgodnie z § 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.